

Posledních pár dní ve škole si Sára užívala, protože Lea se k ní chovala nezvykle přívětivě. Možná se trochu styděla kvůli tomu, co řekla o Lucii. Pokaždé, když měli něco dělat ve dvojicích, Lea hlásila, že chce být se Sárrou. A dnes ráno přinesla tři třpytivé kamínky a věnovala jí je. Navrhla, že by jimi Sára mohla ozdobit Luciinu růžovou ohlávku.

Sára cválá před ostatními děvčaty. Když se blíží k Leinu domu, všimne si, že Lein starší bratr Vincent hraje basketbal s několika kamarády na příjezdové cestě. Vincent je o dva roky starší a je to ten nejroztomilejší kluk, jakého Sára zná. Má kaštanové kudrnaté vlasy a milé hnědé oči. Když se směje, dělají se mu ve tvářích malé roztomilé dolíčky. Sára ještě nikomu neřekla, že se jí Vincent líbí. Nejspíš by raději zemřela, než aby se k tomu Lee a Haně přiznala. Zvlášť když se jí zdá, že Lea nemá svého bratra příliš v lásce. Pořád se s ním hádá, a to i tehdy, když jsou Sára a Hana poblíž. Říkají si ošklivé věci a občas se i poperou. Lea potom často pláče a Hana se Sárrou ji musí utěšovat. Sáře je to líto. Přála by si, aby místo toho mohli všichni společně dovádět.

Když Sára spatří Vincenta, náhle se zastaví a sesedne z Lucie. Pohotově ji schová

za záda. Hana a Lea si toho nevšimnou a cválají kolem ní na příjezdovou cestu. Vtipkují a stejně jako před chvílí Sára se hlasitě smějí a předstírají, že jsou v televizi a soutěží v parkuru.

„A Pegas zamířil k poslední překážce. Napne síly, přeletí ji a protne cílovou čáru s nejlepším časem. Pegas vyhrál celé mistrovství světa. Je to neuvěřitelné. Skvělý kůň a skvělý tým!“ křičí Lea.

„No jo, nemluvnata. Zase se baví tím, že se prohánějí po ulicích na plyšových koních,“ utrousí Vincent a několikrát zadribluje míčem, načež ho hodí na koš.

I když je nazývá nemluvnaty a říká, že Lucie, Spirit a Pegas jsou plyšáci, Sára z toho má dojem, že se usmívá a neříká to ve zlém, spíš je škádlí, ale Lea to vidí jinak.

„Pitomče!“ zasyčí a štouchne do bratra. Pak se strhne rvačka.

Sára stojí za Hanou. Pořád ještě za zády schovává Lucii a doufá, že si Vincent nevšimne, že má s sebou i koníka. Chce, aby si myslel, že se s Hanou a Leou jen kamarádí, ale že není tak dětinská, aby si hrála s plyšovými koňmi.

Lea zasadí dobře mířený kopanec Vincentovy do holeně. Ten na ni vztekle vykřikne, že jestli okamžitě nevypadne z příjezdové cesty, tak bude mela. Děvčata rychle vběhnou do domu. Než se zabouchnou vchodové dveře, Sára vidí, že Vincent a jeho kamarádi pokračují ve hře, takže mu nemohla příliš ublížit. S povzdechem si zuje boty a zamíří po schodech za kamarádkami.

Vincent i hádka jsou brzy zapomenuti. Sáře, Haně a Lee se dostane pomoc od Leiny babičky, která jim změří a nastrihá pěkné stuhy. Z nich pro své koníky ušijí

krásné nové ohlávky. Sára má růžovou s bílým beránkem na nánosníku, Hana světle modrou a Lea tmavě šedou s bílým chmýřím. Z příze si pak vyrobí vodítka ve stejných barvách. U karabinky, která se připevňuje k ohlávce, se blýská kovový řetízek, stejně jako na skutečných ohlávkách ve stáji. Sára se málem rozpláče, když vidí, jak krásné jejich nové ohlávky a vodítka jsou. Ale když Sára nasadí Lucii novou ohlávku, najednou jí dojde, jak je Lucie stará a opelichaná. Nová ohlávka se leskne a třpytí, ale Lucie je zplihlá a omšelá. Na druhou stranu Spirit a Pegas vypadají v nových ohlávkách naprosto kouzelně. Spirit, který je celý bílý a má dlouhou, vlnitou hřívu a průzračně modré oči, vypadá s novou modrou ohlávkou skvěle. A Pegas, který má lesklou černou srst, bohatou černou kštici a dlouhou černou

hřívu, vypadá se stříbrošedou ohlávkou jako kůň z pohádky.

U večere se Lea od své maminky dozví, že Vincent nebude celou noc doma. Půjde do kina a pak přespí u kamaráda.

„No paráda,“ odvětí Lea a Hana se tomu zasměje. Sára se nesměje. Přemýšlí, jak hezké by bylo sedět vedle Vincenta v přítmí kina. Představuje si, jak jí během filmu cosi šeptá do ucha, jak se k ní naklání a říká jí něco vtipného.

Pak si ale vzpomene na maminku. Ta by určitě nebyla ráda, kdyby Sára seděla v kině vedle někoho, kdo pořád povídá. Když byla maminka malá, v kině se nesmělo ani zašeptat. A i teď ji dokáže pěkně naštvat, když tam někdo mluví nebo si svítí mobilem. Když byla Sára s maminkou naposledy v kině, křičela na švitořící pubertáky v předních řadách tak hlasitě TICHŮ, že

se za ni musela stydět. Od té doby s ní Sára do kina jít nechce. Ale ráda by šla s Vincentem.

Víc než ráda.

Je časně ráno a slunce už prohřívá velkou travnatou plochu před stájemi. Sára všude vidí děti, dospělé i hobby koně všech barev a velikostí. Nikdy by ji nenapadlo, že jich bude v soutěži tolik ani že se tu bude cítit téměř přesně jako na skutečné soutěži.

Sára kráčí těsně za maminkou a jednou rukou pevně drží Luciinu hůl. Druhou vede svého hnědáka za uzdu.

Na jedné straně travnaté plochy se nachází skutečná písková jízďárna